

עין משפט
נר מצוה

א | טוֹר לֵית סִי מַח וּמִי
רַפָּן:
בָּז ב' מִי שִׁיב מַהֲלִי חֲסֵלָה
הִלְכֵה ג' מַמָּה עֲשִׂין י"ט
טוֹשֵׁעַ לֵית סִימֹן קֶלֶם עֲשִׂין
כ:
י' ג' מִי שִׁיב שֶׁס הִיד מַמָּה
שֶׁס טוֹשֵׁעַ לֵית סִי מַמָּה
עֲשִׂין כ:

וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֱלֹהִים
בְּמַדָּה אֲדַע כִּי אֵיךְ שֶׁנָּתַתָּ:

2. ויאמר אליו קהה לי עגלה משלש וזרו משלש ואלי משלש ועז וגזל:
בראשית טו ט
3. כיני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששה ימים עשה יי את השמים
ויאמר הארץ וימים השביעי שבת תנפש: שמות לו י

והלוקים לכיד משמרות כלום ונתנו בקלפי כא ידעיה ונטל חלקו וחלק חבריו שש וכן חרים וכן פשחור וכן אימו וכן התנו ביניהם הנביאים שאע"פ שיהיו רש משמרה עולה לא ידעה ידעיה מקומה אלא ידעה רשיו והתירב טפל לו. עמוד עקרי (א) משמרות וקבעו עצמן בתי אבות.

[illegible]

למלא, המה יד ידושימא
חבירו, תא תוספתא, אלו משמ
שנאמר בזה אנו ידשאל, אר
מלש ברושלים, וישאל שבא
משפחה בראשית ובעלין פה המ
תוספתאין וקובין לא נתקיימו
דב ארבע חיי אשה, אמר א
למלא על דק חיי אשה, אמר
והי קרע בחון המים וגו' כשלי
שנאמר יד מרחוק, ארית חיי
היה כעב שבת לא היה מתקני
ואי עפעס ולא ר' נתן אפר
ונחבין היה ביום השליש
היה חש' ר' שיעון בן קיש
בביתיה הין, ואם לא בן ח
היה, כרתיב שבת נפש, אמר
ר' ירמיה, תא תוספתא, אמר

כן:

דב אמר דולג. פי' הרשון קורא מראש הפרשה ג' פסוקים והשני שאין לו כי אם שני פסוקים מדלג פסוק אחד וקורא ממנה שקרא הרשון כל נתיב בראשי מדרגותיו והשני ה"ר יהודה בן נתן וזאתו מדלגין מאד אינו קורא למעלה בפרשה דהא שבת וחלקום והעמידום על ינתנום בקלפי בא וחלק חבריו שש בא [חבריו שש וכו'] פשוטו נביאים שביניהם משמרת עולה לא ידה ידעיה עיקר (ויהויד) שבאותו משמר מת בכוועשה בראשית: מ: בר אחא ^אמר רב לא נתקיימו שמנים ה' אלהים במה אדע כ רבש"ע שמא ישראל:

פ"י שהנכנסין שלא ראו
(ט) הראשונים שקרא ג' פסוקים ויראו
השני שקורא פסוק אחד מלמעלה
ותאמר שהראשון לא קרא אלץ שני
פסוקים ויראולץ כשהראשון קורא
שלושה פסוקים ואינו משיר אלץ שני
פסוקים יוצא גזירה ויאלץ דסברי
האי שני סגיא ליה בשני פסוקים:
מה

ממשר היו מתפללין על קרבן אהיהם שיתקבצו
במחנסין לבית הכנסת ויושבין ד' תעניות בשני ב
ובחמישי בשני על יורדי הים בשלישי על הולכי מדבר
שלא תיפול על התנוקות בחמישי על עובדות ומינוק
מינוקות שנינוק את בניהם ובערב שבת לא היו מתע
קצ' כשבת עצמה באחד בשבת מ"ט לא אמר ר' י
שמואל בר נחמני אמר מפני שהוא שלישי לצירה
ששמה יתירה דאמר ריש לקיש^י נשמה יתירה ניתנה
בשבת נומלן אותה ממנו שנאמר^י יִשְׁבֹּת וְיִנְפֹשׁ
נפש: ביום הראשון בראשית ויהי רקיע: "תנא
רקיע באחד בשלמא יהי רקיע באחד תלתא פסוטי
כשנים^י (מ"ט) ה' פסוקי היין^י (ותנן)^י הקורא ב
פסוקים קסבר כל פסוקא^י דלא פסקיה משא אגן לא
אמר פוסק ומי פסקין והאמר רבי חנינא קרא צער
תנינא הגדול ולא התיר לי לפסוק אלא לתנוקות
ולתלמוד עשין^י ושמואל התם מעמא מאי משום
לא אפשר ושמואל אמר פוסק מ"ט לא אמר דולג
וגיורא משום היוצאין מיתבי^י מפרשה של ששה פסוקי
ושל חמשה^י (ביחד ואם) הראשון קורא ג' השני
ואחד מפרשה אחרת וי"א ג' לפי שאין מתח
משלשה פסוקין למ"ד דולג לידלוג ולמאן דאמר פוסק

[illegible][illegible]

מסע המסוק אחד לשניים, כל אחד קורא שלשה. רב אמר דורג, כל מסוקא

התקופה. לכ"ד יצתנו בניו של כל אחד ואחד בחלק: כללם ונתנום בקנפם. כתבו על כ"ד החיובות קלף ראשי משמרות שחלקן מאותן ד': **בא ידעיה.** משמרה של ידיעה בא אחד מהן ונטול חלקו וחלקו ה' החיובות קלף דהו להו שש. ומי שהיה עולה בדיו ראשון היה לשבת

ראשונה שנסדר שהיו עולין כדו' ו'
 אחר זו כך היו עוֹדִינן בשבתותיו
 זו אחר זו: וכן פטנו. שאפי' יהויריב
 שהיה בתקדש ראשון ראשון למשמרות
 עולם מן הגולה: לא ידחה ידעו.
 והואל ומתחלה לא עלה יהויריב
 אלא כל משמרות העצמות מידעיה
 וזמנתו לצדקה יהויריב ויהויריב אחר
 ועודו אחריו בתקום משמרת אחר
 וששה ידעיה עושין אותן ה' שלא
 להכרות בשמרות: א"ר אפי' לפי
 שאלמלא משמרות. עסיקין קרבנות
 שיראל עושין כל היו כלים משמרתן
 ומשכן כלן עמים וזהו העומדים
 בזכותן אין מתקיימין כו': כאנשי
 דור הפלגה. שמהלך שם כלן אין
 העולם מתקיים. והואל שעל עסיקין
 קרבנות העולם עומד כל קורין אנשי
 מעמד עבריה בתעשה גדולות:
 כבר תפסנו להם כו' כל זמן שקורין
 כן כו'. מהיכל יליף לה להלל.
 נמוגים: א"ר אנשי משמרת משפלתן
 טל פרזו אחריו מתקיים שכל

יום: **אָנשׁ מעמער** (א) אָווען כ״ד שׂט
 בערלין: **כּעני על יורדי הים**
 דעמיו: **כּעני** (דעלעט א) יחי רקיע
 בתוך המים וּרְיָךְ להזכיר ולרצות על
 הדבר: **כּעלשׁ על הולכי דעמו**
 דעמיו ותלבוה היבשה מהי רלוי
 יבשה להלביה שלא יזוקו מפני חיות
 רעות: **כּרבישׁ על האסכרא** שבו
 נתלו המאורות וכחצי ביה (סע) יחי
 מאורות מארת כחצי: **כּעני עוברוכ**
 כ״ו: דעמיו כ״ו (סע) יעלו המים
 וּרְיָךְ להזכיר ולרצות על

ערך נפש חיה: מפני הנזירים
 שעושים אותו יום טוב שלהם:
 שלשי ליליור. דלדס נכרל ביום ששי
 ובכל יום שלשי הוי תלוס דכדכי
 (שם) ויהי ביום חמיסל ביהומס
 כואניס: נשמה יסירה. שטעלין
 אותה ממנו והוי תלס: נשמה יסירה.
 שמחניס דעתו לאמרל ושמה:
 כיון ששכח. שנת ושמר את השכח:
 ווי אכדס נפש. יונפס דורס
 געוטרקן ווי נפש: דרלשיס בשמיס:
 כסן ולי קורין ביום טענית דרלשיס:
 תללס פסוקי: וקגורל כהן תלס
 נכרל: רכ אמר דולג. ביה חד
 קורל שלס פסוקיס והשי ממחיל
 פסוק פסוקיס צו הרלסון והשי עמו
 הרי שלס. ומסוס אין משיירן כפסוס
 פחות משלס פסוקיס והשי ביה
 פסוק פסוקיס ויהי חסר
 כדאס בע"ש במוצאי
 ששבת וי אכרל
 דראשית בשנים יהי
 הוי אלא בראשית
 ידורה אל יפחות מ'ג'
 דולג מ"ט לא אמר
 פסוקין ליה ושמואל
 דרול היה לי אצל ר'
 של בית רבן הוואיל
 לא אפשר הכא נמי
 ידורה משום הנכנסין
 קורין אותה בשנים
 מקורא שנים מפרשה
 ילין כפרשה פחות
 ליפסוק שאני התם
 דראת

וְהָיָה וְהָיָה מֵעַתָּה חַיֵּינוּ אֶת הַפְּסוּקָה שֶׁקָּרָא הֵכֵן עִם שְׁנֵי הַנְּחִמִּים:
נִסְתַּבֵּר בְּדוֹל. הִרְבֵּה עֲרֻמִּים וְחֹרְמִים יָצְאוּ מִשְׁמֵר לֵב בְּפִסּוּק הַפְּסוּקָה
 וְהָיָה כִּי יָבֹא לָא אֶשְׁמַר בְּנֵי ק"ט. (וְיִדְעוּ עֲלֵינוּ אֶת אֶשְׁמַר מִשְׁנֵי הַנְּחִמִּים
 בְּנִסְתַּבֵּר שֶׁלֹּא אֶשְׁמַר קִרְיָאן הִרְאָנוּ סְבִיבִיר לִמֵּר שֶׁלֹּא מִשְׁנֵי הִרְאָנוּ
 וְעַתָּה מִשְׁנֵי אֶלֶף שָׁנִים אֵיכָּא גִּזְרֵת יוֹאֲלִין דְּכִסְבִּי הֵיאָ שֶׁ דְּסִנְיָ לִיָּה
 (וְהָיָה קִרְיָאן שֶׁלֹּא אֶשְׁמַר מִשְׁנֵי הַנְּחִמִּים הִרְאָנוּ אֶת הַנְּחִמִּים לִמֵּר אֶת הַפְּסוּקָה:
 וְהָיָה וְהָיָה מֵעַתָּה חַיֵּינוּ אֶת הַפְּסוּקָה שֶׁקָּרָא הֵכֵן עִם שְׁנֵי הַנְּחִמִּים:

מ'משיח, וכן ששה חיות וכו'. אשתי יתיריהם עליו. שווא לא רצה לעלות עם עזרא. חזקיהו
היה רשע, לא אילמלא עמדתו. כלומר קרבנותו, לא נתקיימו ששים וארץ, שנה ויחמה י' אלהים
שולטת בו, והיותו קרבנות, כלומר קרבן במעשה בראשית ששקטו קרבנותיו, לפי שכל
אדם בשלל הקרבנות, אנשי משמר היו מחללים על קרבנותיהם שחללתי בן (אבות) וכו'
אבות, וכל בן אדם עובר או חסד, ואבות שבת אף עובר שאל כל מהם אדם שומר
קרבן קרבנותיהם אחרות, כן אשכני בשלל קרבנות, אשכני במעשה בראשית וישיבני ד' ענינו.
ואמרנו לעיל במסכתנו שסתמנוסין בערין, ישיבני ד' ענינו. על ידיו חיו, לפי שנאמר בו
על חוליו מדיחיה, לפי שנאמר בו חזקיהו הניח, על אשכני, לפי שנאמר בו ימי מלכותו, וכו'
הענין והפיקות, לפי שנאמר בו ישרוע המוש [דקן] שם, וכו'. דרשני וסמכותנו, שם הענין
שבת, ואם היו ישראל מחשין בו לתקיעה, ששם אשכני, אשכני עובר בעצב שבת, ויהי אחר
המציא שם, וישלח ממנו, וכו'. שם חוליה, בשם במנה וכו'. ופי' שבת, בו אחר דולת, שם
אשכני, שם, וישלח ממנו, וכו'. שם חוליה, בשם במנה וכו'. ופי' שבת, בו אחר דולת, שם
ששים' הראשון שלא נשחית ושל ילקוח אלו, כמסקין, וכן אף בחתיני ששם חסד; וכן
ששעשעם ששם קודת, וכו'. אמר לא אשכני הראשון אלו, כמסקין

הם. מ"י קבלנו מרבותינו שהיו בכל יום קורין פרשת קרבנות. ואחר כך היו קורין סדר בראשי תראשון קורא שלשה, [ו]השני חוזר וקורא אחד מאלו השלושה שקראם הראשון והשנים הנות מסקיה משה אנו לא מסקינן ליה. וקיימא לן כרב וכבר פרשנוהו במגילה.

זו תהיה אבות הקריצין אני ימים) ושנים תקריצין יום אחד השחר שיש בו סטח חמשה הקריצין חמשה ימי
קריצין יומי' בחמשה (ב) אשר לי מניח המלוא לאח טיון לו ב' חסם דרומא המלא לאח טיון ב' רוב גורמא

(6) ציל והוריק, (3) ציל
והוריק, (2) מגילה לא: ע"ש,
(ד) ע"י חוספות מגילה לא,
(ה) נאס' ספרים פ"ו ה"ה
ע"ש, (ו) צילת לא, (ז) מגילה
כח, (ח) צילת כמגילה,
(ט) ציל ומגילה, (י) ציל שם,
(יא) מגילה שם כרסות יצא,
(כ) כמגילה שם צילת,
(ל) מגילה שם ע"ש, (נ) כפי
נאס' ובי חז' דמתענין ביום
חגג אחי ליד כסנה, (ס) ע"י
רש"י כמגילה כח, ד"ה לחזן
צילת.

(ב) גב' קרין אוחה בשנים
האחרונות סובלת מפרקים הרגליים
הרועים: תוכלו לר"ה ב"ה לזכור
משהו שהיה בירושלים.
אנשי מעמד אחר?
(א) ר"ה ב"ה לא אפשר
בני קרין רבדיילוב לזכור
משהו: (ב) ר"ה ב"ה מן האחר
האחרונים של "בני ע"י פירס
המגילה דף קכ ע"א פירס
הסבב משהו בדרימה? ממשיך
המגילה מר"ה ב"ה כנ"ל
לכל ברייתה דבסבב משהו קורא
למחליל קשה מאוד: קורא
לדלג על הפסקה: (א) ר"ה
ב"ה גורם מן שגל ולא את
הראשון שקרא מן ירוחל את
השם:

גמ' אמר רב אמי אילולא
פקטדות. ע' תוי"ט פ"ח
מ"ב דלכות;

[א] נב' ח"ד אנשי מעמד
(רשום עליו אות ב') היו כו'
ואנשי מעמד (רשום עליו אות
א'). כלומר דג"ל להיפך:]

רנשבורג
 [א] נס' פ"ר אנשי משמר נ"ב
 נלע"ד שז"ל איסוף דאנשי
 משמר היו מתפללין לנשי ונשי
 משמר מתמטקין לנשי וכן
 מוכח בנחמ"י וברמב"ם פ"ו
 מהלכות כלי הקדש הלכה א'
 ב' ג' דרוק:

827 11003 827

כללום ונתנם בקלפי.
שכשחלקי כל משמר לר'
משמרות היה מחלוקת